

распаряхъ червата или гърдытъ съ овъзи дебелытъ шотландскы мечеве и челъкъ, осъщаше благодареніе да гледа желъзото като пронизва месата на врага. А днесъ са убиватъ отъ десеть раскрача. Жално ми е; Джимъ по-добрь постъпивъ други обстоятелства. А кои сжъ убитытъ? Ирландцы сжъ мыслѣ. Но, нека остане помежду ни, злото не е голѣмо; нека са отървемъ отъ тѣзи гнуснавы хора.

— Ахъ! господине, рече Шмитъ, дѣ да бѣхъ Ирландцы; но Майориванкъ пролъ най-благородната кръвъ въ злочестата тѣзи случка: единытъ отъ убитытъ е полковникытъ Персиферъ Антробисъ.

— Какво думашъ? Антробисъ! Джимъ уби полковника Персифера! рече Стефенсонъ като скочи изведнажъ.

— Да, господине; но сраженіето бѣше честно, споредъ приказкытъ на сичкытъ зрители.

— Зрителитѣ нищо не разумѣватъ, повтори кметытъ сърдито. Азъ по-добрь знаѣмъ отъ тебе какво са случи; Персиферъ падна убитъ предателски.

— Но . . . рече Шмитъ.

— Господине, отговори му Стефенсонъ, незабравяй че менѣ си длъженъ за службата си, и старай са да изпълнишъ длъжностъ-та си. Олувихъ ли Майориванка?

— Запрѣнъ е вече.

— Добрь; ще идъ да повикамъ Прокурора.